

nødvendige Materiel, særlig med Automobile.

Ministeriet kan i det hele slutte sig til de Betragtninger, der er fremført fra Kommissionsflertallets Side. Der ses i øvrigt ikke fra Kommissionens Mindretal at foreligge egentlige Indvendinger mod Paastanden om, at den foreslaaede Ordning er den saglig set bedste. Naar den daværende Regering ikke mente at kunne følge Kommissionsflertallets Indstilling, skyldtes dette næppe heller, at man fandt den foreslaaede Ordning saglig set uhensigtsmæssig, men der henvises i Bemærkningerne til Regeringsforslaget særlig til, at Ordningen vilde paaføre Staten en betydelig Merudgift. Dette Hensyn findes imidlertid ikke længere at burde være en Hindring for Gennemførelsen af en Ordning, som maa anses som den saglig set bedste. Ministeriet lægger i saa Henseende særlig Vægt paa, at de senere Aars Udvikling af Samfundsforholdene herhjemme og andetsteds har vist, hvor paakrævet det er for Samfundet, at Politiet er organiseret paa den bedst mulige Maade.

I Overensstemmelse med foranstaaende stilles der i Lovforslaget Forslag om Bortfald af de hidtidige kommunale Politikorps og om Indførelse af et for hele Landet fælles Politikorps, der inden for sine Rammer optager de tidligere kommunale Politistyrker.

I nøjeste Sammenhæng med Forslaget om Gennemførelsen af et Enhedspoliti staaer Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade Ledelsen af et saadant Enhedspoliti nærmere skal tilrettelægges. Inden for det Flertal i Politilovskommissionen, som foreslog Indførelsen af et Enhedspoliti, var der ikke fuldstændig Enighed herom, idet 6 af Flertallets 9 Medlemmer foreslog, at Landets Politi underlagdes en Generaldirektør for Politiet umiddelbart under Justitsministeren, medens 3 af Medlemmerne fandt det rettest at henlægge Politiets Ledelse direkte under Justitsministeriet.

Fra de Medlemmers Side, der foreslog Ledelsen henlagt til en Generaldirektør, anførtes det, at man ikke herved i første Række tænkte paa den et saadant Overhoved naturlig tilkommende direkte Tilsynsmyndighed; man fandt, at der burde tilkomme de lokale Politichefer en relativ stor Selvstændighed, men at det paa den anden Side ikke var uforenligt hermed at have et tilsynsførende Organ, der i paa kommende Tilfælde kunde gribe ind, og hos hvem de lokale Politichefer selv

kunde søge Raad og Oplysning. Det, som man imidlertid ansaa for afgørende, var, at en saa stor Etat som Politiet maatte kræve en Centralledelse, der var i Besiddelse af den særlige Politiuddannelse og Politikundskab, som maatte anses for nødvendig, naar der skulde foretages en passende Fordeling af Politiets Personale over Landet, toges Stilling til Krav om Forøgelse af Politistyrken, skønnes over Betimeligheden af Nyanskaffelser, til med tilstrækkelig Sagkundskab at forvalte de til Raadighed for Politiet stillede Beløb og i øvrigt træffe Afgørelse i den Mangfoldighed af Detailspørgsmaal, som stadig vil melde sig under Administrationen af en saa stor Etat. En saadan Ledelse vilde ogsaa kunne varetage de Anliggender, som nødvendigvis maatte ligge hos en Centralstyrelse, saasom Politiets Efterretningsvæsen, derunder Udgivelsen af Politiefterretninger, Centralbureauet for Forbryderes Identificering, Laboratoriet for Foretagelse af tekniske Undersøgelser i Polititøjmed samt Overtilsynet med Politiskolen. Man fandt Henlæggelsen af alle disse Spørgsmaal direkte under Justitsministeriet mindre praktisk, idet Afgørelsen ofte vilde forudsætte en særlig politimæssig Sagkundskab, som ikke kunde forventes repræsenteret blandt Ministeriets Embedsmænd.

Det Mindretal, som vilde henlægge Politiets Ledelse direkte under Justitsministeriet, fandt det rettest, at Politiets Arbejde i det hele blev overladt til de enkelte Politimestre og Politidirektøren i København. De enkelte Politimestres Initiativ og Energi udvikledes bedst, naar de blev stillet saa selvstændigt som muligt i Udførelsen af deres Hverv, kun undergivet et Overtilsyn af Justitsministeriet samt Tilsyn af Rigsadvokaten og Statsadvokaterne. Oprettelsen af et Generaldirektorat vilde medføre, at Politivæsenet, som har meget nøje Forbindelse med mangfoldige andre under Justitsministeriet henhørende Sager, ganske vilde undrages den almindelige Centraladministrations Ledelse og Tilsyn ved at blive henlagt direkte under Ministeren, alene bistaaet af Politietatsens egen højeste Chef.

Der var saaledes almindelig Enighed om at tillægge de lokale Politichefer en selvstændig Ledelse af Politiet i de enkelte Kredse, og den Bestemmelse, der i Overensstemmelse hermed kom ind i Politiloven af 1928, jfr. Retsplejelovens § 114, har utvivlsomt virket overordentlig heldigt til Udviklingen af Initiativ, Energi og Handkraft hos Politimestrene. Ministeriet finder